

Neděle 16.5.2010 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Fp 2,9-11 „Proto **ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus je Pán**“ (další texty: **Sk 1,1-14 + J 12,32 + Ef 1,20-23**)

Ve čtvrtek si křesťané připomněli svátek Nanebevstoupení Páně. Moc se o něm neví, moc se o něm nemluví a moc se ani neslaví. Vánoce i velikonoce mají své místo v křesťanském i v občanském kalendáři. Ovšem svátek Nanebevstoupení Páně - ten už nevěřící neznají. Dokonce ani křesťané mu nevěnují takovou pozornost jako svátkům ostatním. A přitom máme v NZ jasné svědectví o tom, jak je důležité to, co se tehdy stalo.

1. Boží dílo pokračuje – Ježíš Kristus jako Vyvýšený Pán

Evangelista Lukáš na konci svého evangelia a pak na začátku Skutků apoštolských podává zprávu o vyvýšení Ježíše Krista. Tím říká, že Boží jednání, které je tématem evangelií, Boží dílo spásy v Ježíši Kristu, pokračuje (dál). Boží Syn neskončil ani na popravišti ani nezůstal v hrobě, nýbrž byl vzkříšen. Jeho učedníci se s Ním na různých místech po 40 dní setkávali. Netušili, že to není ještě všechno. Nevěděli, že tento čas brzy skončí a že budou svědky další významné události. Po 40 dnech Ježíš odchází k nebeskému Otci, ztrácí se učedníkům z dohledu a oni od Božích poslů slyší, že už nemají čekat na další Jeho zjevení. Boží Syn Ježíš Kristus se vrátil tam, odkud přišel, a je tam, kde je Jeho místo. Je v Boží slávě a byla Mu dána veškerá moc na nebi i na zemi. To znamená, že Ježíš Kristus je vyvýšený a oslavený Pán. To znamená, že v Kristově církvi nežijeme ze vzpomínek na Krista, který patří minulosti, nýbrž se radujeme z Ježíše Krista, který je živý a který je ve své církvi přítomen. To je tajemství křesťanské radosti, pokoje a naděje.

2. Boží dílo pokračuje – učedníci jako svědkové

Všechno, co bylo třeba vykonat pro spásu lidstva, Boží Syn vykonal. Teď je třeba, aby se o Boží záchraně všichni dověděli. Proto Ježíš (*než odejde k Otci*) vysílá své učedníky do světa s radostnou zprávou o Boží lásce a pomoci. Tam, kde končí pozemská cesta Božího Syna, začíná pozemská cesta Kristovy církve. Nanebevstoupení Páně připravuje seslání Ducha svatého. S darem Ducha pak začíná šíření evangelia a pokračování Ježíšova díla. Na cestě šíření evangelia se učedníci přesvědčují o tom, že jejich Pán je s nimi, i když Ho nevidí, a že je s nimi jako živý, mocný a vyvýšený Pán. Jinak se ani nedá vysvětlit to, že další lidé přicházejí k víře a že přicházejí k víře na základě svědectví apoštolů. Oslavený Pán se svým Duchem a Slovem dotýká dalších a dalších lidí a oni jsou usvědčeni z nevěry a hříchu. Nedělo se to vždy a u každého, a přesto mnoho lidí uvěřilo v Ježíše Krista. *Jeden* div byl v tom, že se učedníci nebáli mluvit o Kristu, a *druhý* v tom, že lidé na základě jejich svědectví uvěřili. Tak se to v dějinách mnohokrát opakovalo a tak to Boží sílo pokračuje podnes. – Včera večer jsem se spolu s dalšími delegáty našeho sboru vrátil z celocírkevní konference v Náchodě. Tam jsme společně přemýšleli a mluvili o situaci našich sborů a celé Církve bratrské. Tam jsme si také

připomněli 130 let od založení Církve bratrské, připomínali jsme si Boží lásku a věrnost. Jsme vděční za to, že Ježíš Kristus probudil k živé víře naše otce a vedl je svou cestou. Jsme vděční za všechno, co Bůh ve své milosti vykonal prostřednictvím křesťanů a sborů v naší zemi.

3. Boží dílo pokračuje – nový život a noví křesťané

Boží dílo ovšem pokračuje. Ježíš Kristus má s námi ještě své záměry, má pro nás další úkoly. Potřebuje nás i v našem sboru a v našem městě jako své svědky. Dnes jsme jako Církev bratrská o kus dál, ale úkol je stejný. - Když se pod vlivem Ducha svatého zrodilo společenství Kristovy církve v Jeruzalémě, křesťané už znali *celý* příběh svého Pána i s tím slavným vyvýšením. Ve vyznání jejich víry je *celé* evangelium: Ježíš to je Ukřižovaný, Vzkříšený a Vyvýšený Pán, On skrytě a mocně působí ve své církvi. A právě Jeho vyvýšenost připomínají apoštolové stále znovu ve svých dopisech, aby křesťané věděli, že mají velkého a mocného Pána. Je to pro jejich povzbuzení, pro posilu jejich víry. - Obraz Boha a Krista, který máme ve své mysli a nosíme v srdci, má vliv na naši víru a na náš život. Tak se to odráží v našich modlitbách, tak je to vidět v našich postojích a rozhodnutích. Potřebujeme vědět a připomínat si, že náš Pán je živý, mocný a slavný. Takovému Bohu věříme a takovému Pánu sloužíme. On nás zachránil z moci zlého a On nám dal nový život. On má moc provést nás životem, zachovat v nebezpečí a podpírat ve slabosti. Ale On nám dává také odvahu k vyznávání víry a sílu k novému životu. Tento Vyvýšený Pán je Pánem celé církve. On je Hlava, my jsme Jeho Tělo, s Ním jsme spojeni a z Něho čerpáme sílu, pokoj, radost a naději. To je obraz a ideál, který známe z Bible. Ovšem realita je obyčejnější. Není to při mně a při nás tak zřetelně, jasně vidět, že žijeme nový život z Boží plnosti. Potřebujeme se denně vracet ke zdroji života z Boha, ke Kristu: prostřednictvím Bible, modliteb, společenství i služby. Jen tak se můžeme posunout na Boží cestě dál. Dnes jsme pozváni ke sv. Večeři Páně – v pokání, ve víře a s vděčností můžeme každý přijmout pro sebe novou posilu. Připomínejme si, že máme velkého a slavného Pána a dovolme Mu, aby působil proměnu našeho života – ke své cti a chvále.

(15.5.2010 – B. Kaleta)